

PSEUDOMESIÁNSKY MILENARIZMUS - CHILIAZMUS

(Falošné vízie-proroci-posolstvá-výklady o 1000-ročnom kráľovstve z knihy: „Zjavenie Jána“)

Zdroj: <http://dkc.kbs.sk/>

1000 – ročné kráľovstvo z knihy: „Zjavenie Jána“ (Sväté Písmo – Biblia)

Tisícročné kráľovstvo. – 20,1 Potom som videl z neba zostupovať anjela, čo mal kľúč od priepasti a v ruke veľkú reťaz. **2** Chytil draka, toho starého hada, ktorým je diabol a satan, a sputnal ho na **tisíc rokov**. **3** Hodil ho do priepasti, zavrel ju a zapečatil nad ním, aby už nezávážal národy, kým sa nedovŕši **tisíc rokov**; potom musí byť na krátky čas uvoľnený. **4** Ďalej som videl tróny; sadli si na ne tí, čo dostali moc súdiť. Videl som aj duše tých, čo boli sťatí pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo, aj tých, čo sa nekľanali šelme ani jej obrazu a neprijali jej znak na čelo a na ruky. Tí ožili a kraľovali s Kristom **tisíc rokov**. **5** Ostatní mŕtvi neožili, kým sa nedovŕšilo **tisíc rokov**. To je prvé vzkriesenie. **6** Blahoslavený a svätý, kto má podiel na prvom vzkriesení! Nad tými druhá smrť nemá moci, ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať **tisíc rokov**.

Konečné víťazstvo. – 7 Až sa dovŕši **tisíc rokov**, bude satan uvoľnený zo svojho väzenia **8** a vyjde, aby zvädzal národy, ktoré sú na štyroch uhloch zeme, Goga a Magoga, aby ich zhromaždil do boja; a bude ich ako piesku v mori. **9** Vyšli na širu zeme a obkľúčili tábor svätých a Bohom milované mesto. Ale zostúpil oheň z neba a strávil ich. **10** A diabol, ktorý ich zvädzal, bol zvrhnutý do ohnivého a sírového jazera, kde je aj šelma i falošný prorok; a budú mučení dňom i nocou na veky vekov.

Definitívny súd. – 11 Potom som videl veľký biely trón a toho, čo na ňom sedel. Pred jeho pohľadom utiekla zem i nebo a už pre ne nebolo miesta. **12** Videl som mŕtvych, veľkých i malých; stáli pred trónom a otvorili sa knihy. Otvorila sa aj iná kniha, kniha života. A mŕtvi boli súdení z toho, čo bolo zapísané v knihách podľa ich skutkov. **13** More vydalo mŕtvych, čo boli v ňom, aj smrť, aj podsvetie vydali mŕtvych, čo boli v nich, a každý bol súdený podľa svojich skutkov. **14** Potom boli smrť a podsvetie zvrhnuté do ohnivého jazera. Toto je druhá smrť: ohnivé jazer. **15** A koho nenašli zapísaného v knihe života, bol zvrhnutý do ohnivého jazera.

Nové nebo a nová zem. – 21, 1 Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet. **2** A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, vystrojené ako nevesta, ozdobená pre svojho ženicha. **3** A počul som mohutný hlas od trónu hovoriť: „*Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi! A bude medzi nimi prebývať; oni budú jeho ľuďmi a sám Boh – ich Boh – bude s nimi.*“ **4** *Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku, ani bolesti viac nebude, lebo prvé sa pominulo.*“

5 A ten, čo sedel na tróne, povedal: „*Hľa, všetko robím nové.*“ A hovoril: „*Píš: Tieto slová sú verné a pravdivé.*“ **6** A povedal mi: „*Stalo sa! Ja som Alfa a Omega, Počiatok i Koniec. Smädnému dám zadarmo z prameňa živej vody.*“ **7** Kto zvíťazí, zdedí toto; a ja budem jeho Bohom a on bude mojim synom. **8** Ale zbabelci, neveriaci, poškrvnení, vrahovia, smilníci, traviči, modloslužobníci a všetci luhári budú mať podiel v jazere horiacom ohňom a sírou; to je tá druhá smrť.“

Nový Jeruzalem. – 9 A prišiel jeden zo siedmich anjelov, čo mali sedem čiaš naplnených poslednými siedmimi ranami, a povedal mi: „*Pod', ukážem ti nevestu, Baránkovu manželku!*“ **10** A v duchu ma preniesol na veľký a vysoký vrch a ukázal mi sväté mesto Jeruzalem, ako zostupuje z neba od Boha **11** ožiarené Božou slávou. Jeho jas bol podobný najdrahšiemu kameňu, akoby krištáľovo čistému kameňu jaspisu. **12** Malo veľké a vysoké hradby. Malo *dvanásť brán* a na bránach dvanásť anjelov a napísané *mená dvanástich kmeňov synov Izraela*. **13** *Tri brány boli od východu, tri brány od severu, tri brány od juhu a tri brány od západu.* **14** Hradby mesta mali dvanásť základných kameňov a na nich dvanásť mien dvanástich Baránkových apoštolov.

15 Ten, čo so mnou hovoril, mal mieru zo zlatej trstiny na premeranie mesta, jeho brán a jeho hradieb. **16** Mesto je postavené do štvorca: jeho dĺžka je taká istá ako šírka. Trstinou odmeral mesto a malo dvanásťtisíc stadií. Jeho dĺžka, šírka i výška sú rovnaké. **17** Zmeral aj jeho hradby; mali stoštyridsaťštyri lakt'ov podľa ľudskej miery, ktorú anjel mal. **18** Jeho hradby boli postavené z jaspisu a mesto samo bolo z rýdzeho zlata, podobného čistému sklu. **19** Základné kamene hradieb mesta boli ozdobené všelijakými drahými kameňmi: prvý základný kameň jaspis, druhý zafír, tretí chalcedón, štvrtý smaragd, **20** piaty sardonix, šiesty sardion, siedmy chryzolit, ôsmy beryl, deviaty topás, desiaty chryzopras, jedenásť hyacint, dvanásť ametyst. **21** Dvanásť brán je dvanásť perál; každá brána bola z jednej perly. A námestie mesta bolo z rýdzeho zlata, takého ako priehľadné sklo.

22 Ale chrám som v ňom nevidel, lebo jeho chrámom je Pán, všemohúci Boh, a Baránok. **23** A mesto nepotrebuje ani slnko, ani mesiac, aby mu svietili, lebo ho ožaruje Božia sláva a jeho lampou je Baránok. **24** V jeho svetle budú kráčať národy a králi zeme doň prinesú svoju slávu. **25** Jeho brány sa cez deň nezavrujú a noci tam nebude. **26** A budú doň prinášať slávu a bohatstvo národov. **27** Ale nič poškrvnené, nik, kto sa dopúšťa ohavnosti a ľži, doň nevojde, iba tí, čo sú zapísaní v Baránkovej knihe života.“

Vysvetlivky (poznámky) k biblickým textom zo Svätého Písma,
podľa učenia Katolíckej Cirkvi

(Texty Svätého písma (s poznámkami) v tomto vydaní sa zhodujú s textami (a poznámkami)
schválenými Posvätnou kongregáciou pre sviatosti a bohoslužbu
15.8.1991 / Mons.Vincent Malý, tajomník slovenskej liturgickej komisii)

Zj 20,2 Tisíc rokov je symbolická dĺžka života Cirkvi na zemi. Boli aj takí, čo to brali doslova (chiliazmus). Porov. v.3.4.5.6. a 7.

Zj 20,5-6 Prvé vzkriesenie je nový život, ktorý v krste spodobňuje a spája človeka s Kristom. Druhá smrť je večné zatratenie.

Zj 20,8 Gog a Magog (Ez 38,2) tu symbolizujú posledných nepriateľov Boha.

Zj 20,10 Večné zatratenie je trestom pre satana a jeho nasledovníkov.

Zj 20,11-15 Podľa tradičného výkladu ide o obraz vzkriesenia mŕtvych a posledného súdu. Netreba však zabudnúť, že Kristovým príchodom na svet, ale najmä jeho víťaznou smrťou sa už začal definitívny súd nad všetkými ľuďmi podľa ich skutkov, ktorý bude zavŕšený na konci vekov.

Zj 21,1-8 Ide tu o obnovu celého vesmíru v Bohu, ktorá sa začala víťaznou Kristovou smrťou a bude zavŕšená jeho druhým príchodom na konci vekov. V tejto premene vystupuje Cirkev vo svojej poslednej fáze ako nový Jeruzalem. O novom nebi a novej zemi porov. Mt 19,28; Rim 8,19-23; 2 Pt 3,13.

Zj 21,3 Porov. Iz 7,14.

Zj 21,5 Je to jediný prípad v tejto knihe, kde Boh prehovoril.

Zj 21,6 Voda už v Starom zákone symbolizovala dar spásy. Porov. Jn 4,10.

Zj 21,12 Symbol všeobecnosti Cirkvi

Zj 21,14 Cirkev je založená na apoštoloch (porov. Mt 19,28; Ef 2,20).

Zj 21,15 Meranie znamená zvláštnu Božiu ochranu (porov. 11,1).

Zj 21,16 Štvorec je symbol dokonalosti. 12 000 stadií je symbol nesmiernosti.

Zj 21,19-21 Porov. Iz 54,11-12. Vzácné kamene pravdepodobne súvisia s tými, ktoré zdobili náprsník (pektorál) veľkňaza a predstavovali kmene Izraela (Ex 47,1-12).

Zj 21,22 Chrám v ňom nie je, lebo Božia prítomnosť, symbolizovaná chrámom, sa rozprestiera na celé mesto (porov. Ez 48,35; Zach 14,20; Jn 4,21-23; 1Kor 3,16; Ef 2,21).

Zj 21,22 Symbol úplnej bezpečnosti a pohostinstva.

Učenie svätého Augustína

20.7. Čo hovorí Zjavenie apoštola Jána o dvoch zmŕtvychvstaniach a o tisícich rokoch?

O týchto dvoch zmŕtvychvstaniach hovoril apoštol Ján v Knihe zjavenia (Apokalypsa) tak, že **niektorí z našich kresťanov prvé zmŕtvychvstanie nepochopili, ale premenili ho na akési smiešne bájky**. V spomenutej knihe hovorí apoštol Ján: „Potom som videl z neba zostupovať anjela, čo mal kľúč od priepasti a v ruke veľkú reťaz. Chytil draka, toho starého hada, ktorým je diabol a satan, a sputnal ho na **tisíc rokov**. Hodil ho do priepasti, zavrel ju a zapečatil nad ním, aby už nezvádzal národy, kým sa nedovrší **tisíc rokov**; potom musí byť na krátky čas uvoľnený. Ďalej som videl tróny; sadli si na ne tí, čo dostali moc súdiť. Videl som aj duše tých, čo boli sťatí pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo, aj tých, čo sa nekľanali šelme ani jej obrazu a neprijali jej znak na čelo a na ruky. Tí ožili a kralovali s Kristom **tisíc rokov**. Ostatní mŕtvi neožili, kým sa nedovršilo **tisíc rokov**. To je prvé vzkriesenie. Blahoslavený a svätý, kto má podiel na prvom vzkriesení! Nad tými druhá smrť nemá moci, ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kralovať **tisíc rokov**.“ (Zjv 20, 1 – 6).

Pre tieto slová z knihy niektorí pripúšťali, že **prvé zmŕtvychvstanie bude telesné a z ostatného ich zaujal najmä počet tisíc rokov, akoby bol potrebný taký dlhý sobotný odpočinok**, totiž sviatočné prerušenie práce po námahách šesť tisíc rokov, odkedy bol človek stvorený a pre veľký hriech vyhnaný z raja rozkoše do bied smrteľného života, a keďže je napísané: „U Pána je jeden deň ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň“ (2 Pt 3, 8), po uplynutí šesť tisíc rokov (akoby šesť dní) má prísť siedmy deň odpočinku za posledných tisíc rokov, v ktorých majú vstať z mŕtvych svätí, aby slávili ten odpočinok. Táto mienka by bola napokon prijateľná, keby sa verilo, že svätí pri tomto odpočinku budú požívať nejaké duchovné potešenia, plynúce z Božej prítomnosti. Aj my sme kedysi zastávali tento názor. Ak sa však niekto nazdáva, že tí, čo vtedy vstanú z mŕtvych, budú sa oddávať nemiernym hostinám, na ktorých bude toľko jedenia a pitia, že účastníci nielen nezachovávajú nijakú mieru, ale ešte aj prekročia každú mieru, akú si len môžeme predstaviť, potom takým veciam môžu veriť naozaj len telesní ľudia. Tí ľudia, ktorých môžeme nazvať duchovnými, takýchto telesných volajú gréckym slovom „**chiliastai**“, čo by sa dalo v doslovnom preklade povedať „**tisícenici**“ alebo „**tisícročníci**“ (chiliasti – po latinsky „**miliarii**“). **Bolo**

by veľmi zdĺhavé vyvracať ich názory v podrobnostiach. Namiesto toho treba ukázať, ako sa má slovám Písma rozumieť.

Sám Pán Ježiš Kristus hovorí: „*Nik nemôže vniknúť do domu silného človeka a ulúpiť mu veci, kým toho silného nezviaže, až potom mu vyplieni dom.*“ (Mk 3, 27). Tým silným chcel tu rozumieť diabla, lebo ten mohol držať v zajatí ľudské pokolenie. A pod vecami, ktoré má u seba, majú sa rozumieť veriaci, nad ktorými, ak boli pohrúžení v hriechoch a bezbožnostiach, vládol. Aby sa dal tento „silný“ zviazať, preto videl apoštol Ján v Zjavení „*zostupovať z neba anjela, čo mal kľúč od priepasti a v ruke veľkú reťaz. Chytil draka, toho starého hada, ktorým je diabol a satan, a sputnal ho na tisíc rokov.*“ To znamená, že ho skrotil a prekazil jeho schopnosť pokúšať a vládnuť nad tými, čo mali byť oslobodení.

„**Tisíc rokov**“, ako sa mi zdá, možno vysvetliť dvojako. **Prvé vysvetlenie** spočíva v tom, že sa udalosti budú diať v posledných tisíc rokoch, to jest v šiestom tisícročí (akoby v šiestom dni), ktorého posledné chvíle teraz prebiehajú a po ktorých má prísť odpočinok (sabat), ktorý nemá večera – čiže to bude odpočinok svätých, ktorý je nekonečný. Takže to tisícročie (akoby poslednú časť dňa, ktorá ostala do konca sveta) pomenoval apoštol Ján „tisíc rokmi“, pričom použil ten spôsob reči, ktorým sa označuje časť pomenovaním celku.

Druhé vysvetlenie spočíva v tom, že výrazom „**tisíc rokov**“ označil všetky roky tejto našej dočasnosti, aby najvyšším číslom označil plnosť času. Číslo tisíc je vlastne číslo desať násobené tri razy sebou samým. Desaťkrát desať dáva sto, čo je číslo štvorcové – plošné. Aby smerovalo aj do výšky a neznamenal len šírku – teda plochu, ale aj plnosť, treba ho násobiť ešte raz desiatimi, a tak dostaneme tisíc. Niekedy sa číslo sto používa na označenie „všetkého“, napríklad vtedy, keď Pán sľuboval odmenu tomu, ktorý všetko opustí a bude ho nasledovať: „*Dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života.*“ (Mt 19, 29). K tomuto výkladu apoštol dodáva: „*Akoby sme nič nemali, a pritom nám všetko patrí*“ (2 Kor 6, 10), lebo už dávno predtým sa povedalo: „*Vernému človekovi patrí celý svet bohatstva*“ (Prísl. 17, 6), tým skôr sa môže použiť číslo tisíc na označenie všetkého, keďže je zdokonalené násobením desiatich. Preto aj slová žalmu: „***Večne pamätá na svoju zmluvu, na sľub, ktorý dal pokoleniam tisícim***“ (Ž 105, 8), nemožno lepšie chápať, ako že ho dal všetkým národom.

Keď hovorí „**hodil ho do priepasti**“, rozumie tým, že ho hodil do priepasti diabla. Slovo „priepasť“ značí nespočetné množstvo bezbožných, ktorých srdcia sú bezodné v nenávisti proti Božej Cirkvi. Nie preto, akoby tam predtým diabla nebolo, ale preto, že vyhodенý zo srdca veriacich, ešte väčšmi zavládne nad bezbožnými. Ešte viac diabol ovládne toho človeka, ktorý nielenže zanechal Boha, ale ešte aj bez príčiny nenávidí Božích sluhov. „**Zavrel ju a zapečatil nad ním, aby už nezvádzal národy, kým sa nedovrší tisíc rokov.**“ Zavrel ju, to jest zakázal mu vyjsť, zakázal mu prestúpiť zákaz. Zapečatil ju nad ním – to značí, ako sa mi zdá, chcel, aby ostalo skryté, kto patrí na diabolskú stranu a kto nepatrí. V tomto živote ostáva celkom skryté, kto kam patrí, lebo ani o tom, čo zdanlivo stojí, nevedno, či nepadne, a zas ten, čo sa zdá padať, nevedno, či nevstane. **Diablovi sa zákazom a zatvorením zabraňuje zvädzať tie národy, ktoré zvädza predtým, keď patrili Kristovi, alebo ktoré mal vo svojej moci.** Tých si vyvolil Boh pred založením sveta, aby ich vytrhol z moci tmy a preniesol, ako hovorí apoštol, do kráľovstva Syna svojej lásky. Že diabol aj dnes zvädza národy a strháva ich do večného trestu (avšak nie národy predurčené do večného života), o tom vie každý veriaci. To nech nikoho nemýli, že diabol často zvädza aj tých, ktorí sa už znovuzrodili v Kristovi a nastupujú na Pánovu cestu. „*Pán pozná svojich*“ (2 Tim 2, 19), z nich diabol nezvedie nikoho do večného zatratenia. Naozaj si ich Pán Boh pozná, lebo jemu nie je nič neznáme z budúcich

vecí. Nie tak, ako človek, ktorý vidí človeka v prítomnosti (ak ho vidí, ale srdce jeho nevidí), ale aký bude v budúcnosti, to nevidí, lebo nevidí ani len sám seba. Preto je diabol sputnaný a zatvorený v priepasti podsvetia, aby už nezvádzal národy, z ktorých sa Cirkev skladá, a ktoré mal v moci predtým, než Cirkev jestvovala. **Nehovorí sa, aby nezvádzal „nikoho“, ale aby nezvádzal „národy“, ktorými chcel rozumieť Cirkev. Kým sa nedovŕši tisíc rokov (teda to, čo zostane zo šiesteho dňa, ktorý sa skladá z tisíc rokov), alebo všetky roky, za ktoré má svet v budúcnosti ešte trvať.**

Slová „**Aby už nezvádzal národy, kým sa nedovŕši tisíc rokov**“ netreba chápať tak, akoby mal zvádzať len tie národy, z ktorých sa skladá predurčená Cirkev a ktoré zvádzať mu bolo zabránené sputnaním a zatvorením. Je to, zdá sa, taký spôsob vyjadrovania, aký nájdeme tu i tam v Písme, napríklad v žalme: „*Tak hľadaj naše oči na Pána, nášho Boha, kým sa nezmluje nad nami.*“ (Ž 123, 2). Predsa aj vtedy, keď sa už zmluje, neprestanú oči jeho sluhov hľadiť na Pána. Poradie slov by mohlo znieť takto: „*Hodil ho do priepasti, zavrel ju a zapečatil nad ním, ... kým sa nedovŕši tisíc rokov.*“ A vsuvka „**aby už nezvádzal národy**“ sa má k celku tak, akoby bola celkom samostatná a mala osobitný význam, takže celá veta by potom vyzerala takto: „*Zavrel ju a zapečatil nad ním, kým sa nedovŕši tisíc rokov, aby už nezvádzal národy.*“ To znamená, preto ju zavrel, kým sa nedovŕši tisíc rokov, aby už nezvádzal národy.

20.8. Spútanie a uvoľnenie diabla.

„**Potom musí byť na krátky čas uvoľnený.**“ (Zjv 20, 3). Či je diabol preto spútaný a zatvorený, aby nemohol škodiť Cirkvi, a uvoľnený bude preto, aby mohol škodiť? Božechráň! Nikdy nezvedie Cirkev, predurčenú a vyvolenú ešte pred ustanovením sveta, lebo o nej platia slová: „Pozná Pán, ktorí sú jeho.“ A predsa Cirkev tu bude aj v tom čase, keď bude diabol uvoľnený, ako tu bola od svojho založenia. A bude tu po všetky časy, pravda, bude žiť vo svojich nových členoch, ktorí prichádzajú po zomretých. **Preto apoštol o niečo ďalej hovorí, že uvoľnený diabol strhne so sebou zvedené národy na celom svete („na štyroch uhloch zeme“) do boja proti Cirkvi a jej nepriateľov bude toľko ako morského piesku.** „*Vyšli na šíru zem a obklúčili tábor svätých a Bohom milované mesto. Ale zostúpil oheň z neba a strávil ich. A diabol, ktorý ich zvádzal, bol zvrhnutý do ohnivého a sírového jazera, kde je aj šelma i falošný prorok; a budú mučení dňom i nocou na veky vekov.*“ (Zjv 20, 9 – 10). **Tieto slová sa už týkajú posledného súdu, a spomínam ich teraz preto, aby si niekto nemyslel, že v tej krátkej dobe, keď bude diabol uvoľnený, Cirkev už na tejto zemi nebude existovať, že on už alebo nenájde Cirkev, alebo ju zničí všetkým možným prenasledovaním. A nezvedie ju ani za celý ten čas, ktorým sa zaoberá táto kniha, totiž od prvého Kristovho príchodu až do konca sveta, keď Kristus príde druhý raz.** Diabol je spútaný takým spôsobom (a na taký dlhý čas, ktorý sa tu označuje ako „tisíc rokov“), aby nezvádzal Cirkev, a preto ju nezvedie ani potom, keď bude uvoľnený. Avšak ak jeho spútanie znamená, že počas neho nemôže alebo nesmie zvádzať, potom jeho „uvoľnenie“ neznamená nič inšie, ako že už to môže robiť alebo sa mu to dovoľuje. Toto však neobstojí. **Spútať diabla znamená nedovoliť mu vykonávať celé pokušenie.** Rozumie sa tým pokušenie, ktorým by zvádzal ľudí násilne alebo úskokom. Keby to smel robiť za taký dlhý čas a pri toľkej ľudskej slabosti, potom by veľmi mnohých ľudí, ktorých chce Boh od pokušenia uchrániť, Satan buď odlákal od viery, alebo by im prekazil možnosť k viere sa dostať. Spútaný bol preto, aby také čosi nemohol robiť.

Uvoľnený bude potom, keď bude krátky čas (v Zjavení sa píše, že to budú tri roky a šesť mesiacov) zúriť celou svojou silou i silou svojich prívržencov. No ľudia, s ktorými bude bojovať, budú takí odolní, že ich nebude môcť premôcť ani takým veľkým náporom a

úkladmi. Keby však nikdy nebol uvoľnený, menej by sa ukázala jeho zločinná moc, menej by sa osvedčila silná trpezlivosť Božieho štátu. A neukázalo by sa dosť jasne, ako dobre Všemohúci využil veľkú diablovu zlobu, že ho celkom neodstavil od pokúšania svätých, aby sa utvrdili v cnostiach, keď premáhajú diabla dorážajúceho na nich zvonka, ale ho sputnal v tých ľuďoch, nad ktorými má väčšiu moc. Lebo hoci rozosieva všade zlo a všade škodí, koľko len môže, predsa len mnoho slabých ľudí, ktorí rozmnožujú a dopĺňajú Cirkev, nebol schopný ani odstrašiť od prijatia viery, ani ju zničiť, keď ju už prijali. Na konci ho Boh uvoľní, aby Boží štát na veľkú chválu svojho Vykupiteľa, Osloboditeľa a Pomocníka uvidel, nad akým mocným nepriateľom zvíťazil. Čím sme v porovnaní s tými budúcimi svätými a veriacimi? Na ich skúšanie bude uvoľnený taký silný nepriateľ, s ktorým my, hoci je teraz sputnaný, tak ťažko zápasíme uprostred toľkých nebezpečenstiev. Avšak aj v epoche, v ktorej žijeme my, boli a nepochybne aj sú takí rozumní a udatní Kristovi bojovníci, že hoci by žili aj potom, keď bude diabol uvoľnený, s veľkou múdrosťou by sa uchránili pred všetkými jeho útokmi a nástrahami a vytrvali by s veľkou trpezlivosťou vo viere.

To uvoľnenie sa začalo už vtedy, keď Cirkev prekročila hranice Judey a začala sa šíriť medzi národmi, ale deje sa aj teraz a bude trvať až do konca sveta, keď bude diabol celkom uvoľnený. Veď aj teraz sa vracajú ľudia k viere z neverectva, v ktorom ich držal diabol, a nepochybne až do konca sveta sa budú z neho vracieť. Ten „silný“ je spútaný vždy, keď sa človeku podarí vytrhnúť z jeho rúk. **A priepasť-podsvetie, v ktorom je diabol zatvorený, sa nevzťahuje len na tých zomretých, čo žili dovtedy, keď diabol začal byť zatvorený.** Po nich sa totiž rodili ďalší a aj teraz prichádzajú a budú prichádzať až do konca sveta ľudia, ktorí nenávidia kresťanov. To v ich zaslepených a priepastných srdciach akoby v podsvetí (v priepasti) každý deň sa zatvára sám diabol! Či za tie tri roky a šesť mesiacov, cez ktoré bude diabol uvoľnený a počas ktorých bude zúriť zo všetkých síl, nadobudne niekto vieru, kto ju predtým nemal, to je veľmi otázne. Ako by sa potom dali vysvetliť slová: „*Nik nemôže vniknúť do domu silného človeka a ulúpiť mu veci, kým toho silného nezviaže, až potom mu vyplieni dom*“ (Mk 3, 27) – keby sa aj už ako uvoľnenému mohol odňať majetok? **A tak spomenuté slová, zdá sa, podporujú mienku, že v tom krátkom čase sa nikto nepridá ku kresťanskému ľudu, ale diabol bude bojovať s tými, ktorí už boli kresťanmi.** A niektorí z nich premožení pôjdu za ním, lebo nepatrili k predurčenému počtu Božích synov. Nie nadarmo píše ten istý apoštol Ján (ktorý napísal aj Zjavenie) v jednom zo svojich listov o niektorých veriacich: „*Spomedzi nás vyšli, ale neboli z nás. Lebo keby boli z nás, boli by ostali s nami.*“ (1 Jn 2, 19). Ale čo bude s mláďatkami? Ťažko predpokladať, že v tom čase nebudú nijaké nové narodené deti, alebo aspoň ešte nepokrstené deti kresťanov, alebo, že sa v tých dňoch nijaké nenarodia, alebo ak aj budú, že ich rodičia nedonesú na krst. Keď však budú pokrstené, ako sa odnímu uvoľnenému diablovi, ak budú jeho majetkom, keď nikto nevstúpi do jeho domu, aby mu vzal majetok, ak ho len predtým nezviaže? **Radšej treba veriť, že hoci v tom čase budú takí, ktorí odpadnú od Cirkvi, predsa sa nájdu aj takí, ktorí do nej vstúpia. V tom čase budú silní aj rodičia, ktorí dajú svoje deti pokrstiť, aj tí, čo sa budú v tom čase chcieť pridať k viere, aby premohli toho silného a uvoľneného mocnára, to znamená ľudia, ktorí sa budú usilovať poznať všetky jeho dovtedy nepoužívané úklady a násilnosti, aby ich trpezlivo znášali a nedali sa ním uniesť, najmä nie jeho voľnosťou.** Či nebude potom nesprávny výrok Písma: „*Nik nemôže vniknúť do domu silného človeka a ulúpiť mu veci, kým toho silného nezviaže, až potom mu vyplieni dom*“? Pravdivosť tohto výroku vyžaduje, aby bol najprv spútaný „ten silný“, a keď sa mu odníme majetok, naširoko-d'aleko sa rozmnoží Cirkev vo všetkých národoch. Bude sa skladať zo silných i slabých ľudí, no pevnou vierou v predpovedané božské veci aj uvoľnenému diablovi môže odoberať jeho majetok.

Treba priznať, že láska chladne, keď nepravosť vystupuje zo svojich brehov, že mnohí odpadnú pre neobyčajné a veľmi ťažké prenasledovania a klamstvá už uvoľneného diabla. Budú to takí, ktorí nie sú zapísaní v knihe života. Treba mať preto nádej, že ľudia budú silnejší vo viere v to, čo verili, a že budú silnejší, aby premohli diabla, aj uvoľneného. Budú to nielen dobrí veriaci, ktorých ten čas zachytí, ale aj takí, čo budú zatiaľ mimo viery. No s pomocou Božej milosti čerpanej z Písma, v ktorom sa podobné veci aj sám koniec (ktorý už cítia prichádzať) predpovedajú, nadobudnú vieru. Keď sa to bude diať, treba si uvedomiť, že najprv sa muselo uskutočniť sputnanie, aby až po ňom nasledovalo olúpenie sputnaného, ale aj uvoľneného, lebo o tej veci je napísané: „*Nik nemôže vniknúť do domu silného človeka a ulúpiť mu veci, kým toho silného nezviaže, až potom mu vyplieni dom.*“

20.9. Tisícročná ríša svätých s Kristom.

Kým je diabol na tisíc rokov spútaný, za ten čas vládnu svätí s Kristom, lebo nepochybne **treba tomu rozumieť tak, že to kráľovstvo trvá v čase od Kristovho prvého príchodu. Netýka sa to toho kráľovstva, o ktorom hovorí ako konečnom:** „*Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta*“ (Mt 25, 34), **ale týka sa to kráľovstva, v ktorom už teraz vládnu spolu s ním jeho svätí, ktorým hovorí:** „*Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.*“ (Mt 28, 20). Ináč by sa totiž Cirkev nenazývala už teraz jeho kráľovstvom a nebeským kráľovstvom.

Teraz totiž, v tom čase sa vzdeláva pisár, ktorý vyberá zo svojho pokladu nové i staré veci, ako sme o tom hovorili vyššie. Aj z Cirkvi budú ženci vyberať kúkoľ, ktorému (Boh) dovoľí rásť spolu so pšenitou až do žatvy. Pán to vysvetľuje nasledovne: „*Žatva je koniec sveta a ženci sú anjeli. Ako teda zbierajú kúkoľ a pália v ohni, tak bude aj na konci sveta. Syn človeka pošle svojich anjelov a vyzbierajú z jeho kráľovstva všetky pohoršenia a tých, čo pášu nepravosť.*“ (Mt 13, 39 – 41). Vari by to pochádzalo z toho kráľovstva, kde niet nijakého pohoršenia? Nie, pohoršenie pozbierajú z toho jeho kráľovstva, ktorým je Cirkev na zemi. Okrem toho Spasiteľ hovorí aj toto: „*Kto by teda zrušil jediné z týchto prikázaní, čo aj najmenšie, a tak by učil ľudí, bude v nebeskom kráľovstve najmenší. Ale kto ich zachová a tak bude aj učiť, ten bude v nebeskom kráľovstve veľký.*“ (Mt 5, 19). Kristus teda hovorí, že jeden i druhý bude v nebeskom kráľovstve: aj ten, ktorý nezachová prikázania, hoci ich učí (lebo zrušiť značí nezachovať a nekonať), aj ten, ktorý ich učí aj zachováva, lenže ten prvý bude najmenší, a ten druhý bude veľký. A v ďalšom texte hneď dodáva: „*Preto vám hovorím: Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov, nevojdete do nebeského kráľovstva.*“ (Mt 5, 20). Teda spravodlivosť človeka musí byť väčšia ako spravodlivosť tých, ktorí učia, ale nekonajú. O zákonníkoch a farizejoch na inom mieste hovorí: „*Lebo hovoriam, a nekonajú.*“ (Mt 23, 3). Ak teda vaša spravodlivosť nebude väčšia (to znamená, aby ste neprestupovali, čo učíte, ale radšej podľa toho konali), nevojdete do nebeského kráľovstva. Ináč teda treba chápať to nebeské kráľovstvo, kde sú jedni i druhí pospolu – aj tí, čo nezachovávajú, čo učia, aj tí, čo zachovávajú, čo učia (lenže jedni sú v ňom najmenší, tí druhí sú v ňom veľkí), a ináč treba chápať zasa to nebeské kráľovstvo, do ktorého vkročí len ten, kto zachováva učenie. Kráľovstvo, v ktorom sú oba druhy ľudí, je Cirkev, a to taká, aká je teraz. A kde bude len jeden druh ľudí, to je Cirkev taká, aká bude, keď nebude v nej ani jedného zlého človeka. Aj teraz je Cirkev kráľovstvom Kristovým aj kráľovstvom nebeským. **Kraľujú s ním aj teraz svätí, ale ináč, ako budú vládnuť potom. Nevládne však s ním kúkoľ, hoci v Cirkvi rastie spolu so pšenitou. Vládnu s ním tí, ktorí konajú tak, ako hovorí apoštol:** „*Ak ste teda s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha! Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi!*“ (Kol 3, 1 – 2). O takýchto ľuďoch hovorí, že ich spoločenstvo je v nebi. **Napokon s ním vládnu tí, ktorí sú v**

jeho kráľovstve v takom postavení, že sú aj oni súčasťou jeho kráľovania. Ako však môžu tvoriť Kristovo kráľovstvo tí, ktorí – iné nespomeniem – hoci sú tam, kým nebudú z jeho kráľovstva na konci sveta pozbierané všetky pohoršenia, hľadajú svoje záujmy, a nie to, čo je Kristovo?

Teda o tomto bojujúcom kráľovstve, kde doteraz prebieha zápas s nepriateľom, kde sa raz bojuje so vzdorujúcimi nerestami, raz sa nad nimi vládne, kým sa nedospeje do kráľovstva úplného pokoja, kde sa bude vládnuť bez nepriateľa – o tomto bojujúcom kráľovstve a o prvom zmŕtvychvstaní, ktoré sa uskutočňuje teraz, hovorí Kniha zjavenia. A hovorí v takomto poradí: Keď opíše víziu o sputnaní diabla počas tisíc rokov a potom o jeho uvoľnení na krátky čas z pút, zopakuje, čo bude Cirkev robiť v priebehu tých tisíc rokov a čo sa bude robiť v nej: „**Ďalej som videl tróny; sadli si na ne tí, čo dostali moc súdiť.**“ (Zjv 20, 4). **Tu očividne nie je reč o spoločnom súde,** ale o trónoch predstavených, a za predstavených treba pokladať tých, ktorí teraz spravujú Cirkev. Tento súd nemožno lepšie vysvetliť inak ako priamym citovaním: „*Čo zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi.*“ (Mt 18, 18). Preto na inom mieste apoštol hovorí: „*Ved' prečo by som mal súdiť tých, čo sú mimo? Vari nesúdite aj vy tých, čo sú vnútri?!*“ (1 Kor 5, 12). „*Aj duše tých, čo boli s'atí pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo*“ – a už tu cítiť, že povie: „**.... ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov**“ (porov. Zjv 20, 4). Ide totiž o duše mučeníkov, ktorým sa dosiaľ nevrátili telá. Veď ani duše zbožných zomretých nie sú oddelené od Cirkvi, ktorá je aj teraz Kristovým kráľovstvom. Ináč by sa nespomínali pri Božom oltári pri vysluhovaní Kristovho tela – Eucharistie vo svätej omši. Ani by neosožilo v nebezpečenstvách utiekať sa k jej krstu, aby sa bez neho neskončil život. Ani by neosožilo zmierenie, ak sa niekto či už za pokutu alebo pre zlé svedomie odlúčil od toho istého Kristovho tela. Prečo sa to robí, ak len nie preto, že aj zomretí veriaci sú jej údmí? **Hoci zatiaľ ešte nie s telami, ale ich duše predsa vládnu s Kristom počas tých tisíc rokov.**

V tej istej knihe na inom mieste čítame: „*Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí umierajú v Pánovi, už odteraz. Áno, hovorí Duch, nech si odpočinú od svojich námah; ved' ich skutky idú s nimi.*“ (Zjv 14, 13). **Cirkev prvý raz vládne s Kristom v živých i mŕtvych preto, lebo, ako hovorí apoštol: „Kristus práve preto zomrel, a ožil, aby vládol aj nad mŕtvymi, aj nad živými.“ (Rim 14, 9).** Avšak spomenul len duše mučeníkov, lebo oni vládnu najmä ako mŕtvi, pretože až do smrti bojovali za pravdu. **Ale tu jedna časť zastupuje aj celok, a to tak, že aj ostatní mŕtvi patria do Cirkvi, ktorá je Kristovým kráľovstvom.**

Čo nasleduje ďalej, to máme chápať ako rozprávanie o živých aj mŕtvych. „**Videl som ... i tých, čo zvíťazili nad šelmou, nad jej obrazom a nad číslom jej mena.**“ (Porov. Zjv 15, 2). Hoci by bolo treba skúmať podrobnejšie, aká je to **šelma**, predsa sa neprieči pravej viere, keď sa ňou rozumie bezbožný štát a neveriaci ľud, stojaci proti veriacemu ľudu a Božiemu štátu. Jeho obraz vidím v tých ľudoch, ktorí naoko vyznávajú vieru, ale žijú ako neverci. Ukazujú sa čímsi, čím nie sú, a nenazývajú sa pravým menom, ale falošne sa označujú za kresťanov. K tejto šelme patria nielen otvorení nepriatelia Kristovho mena a jeho vznešeného štátu, ale aj kúkoľ z Kristovho kráľovstva, z Cirkvi, ktorý bude pozbieraný na konci sveta. A tí, čo sa neklaňajú šelme, ani jej obrazu, sú zasa ľudia, ktorí sa riadia výstrahou apoštola: „*Neľahajte jarmo s neveriacimi!*“ (2 Kor 6, 14). Neklaňajú sa, čiže nesúhlasia, nepoddávajú sa. Ani sa nedajú označiť nápisom na čele, znakom to zločinu, pre svoje presvedčenie, ani na rukách pre svoje skutky. Keďže sú zbavení zla, či už žijú v tomto smrteľnom tele, alebo už zomreli, **už teraz vládnu s Kristom spôsobom zodpovedajúcim tomuto času – za celý ten čas označený počtom tisíc rokov.**

Ostatní z nich vlastne ani nežili. „Prichádza hodina, ba už je tu, keď mŕtvi počujú hlas Božieho syna, a tí, čo ho počujú, budú žiť.“ (Jn 5, 25); ostatní však neožijú. Dodaným slovám „**kým sa nedovŕši tisíc rokov**“ (porov. Zjv 20, 5) treba rozumieť tak, že v tom čase, keď mali žiť (životom milosti), nežili, totiž ani neprechádzali zo smrti do života. Preto aj keď príde deň zmŕtvychvstania tel, nepôjdu z hrobov do života, ale na súd a na odsúdenie, ktoré sa nazýva druhou smrťou. Kým neuplynú tisíc rokov, ktokoľvek nežil, najmä v celom tom čase, v ktorom prebieha prvé zmŕtvychvstanie, kto nepočúval hlas Božieho Syna (a prešiel zo života do smrti), ten celkom určite aj pri druhom zmŕtvychvstani, čiže pri zmŕtvychvstani tela, prejde aj so svojím telom do druhej smrti. Lebo ďalej sa hovorí: „**To je prvé vzkriesenie. Blahoslavený a svätý, kto má podiel na prvom vzkriesení!**“ (Zjv 20, 5), to znamená, kto je jeho účastníkom. A jeho účastníkom je ten, kto sa nielen vracia do života zo smrti, ktorú zapríčiňujú hriechy, ale aj v tom návrate do života vytrvá: „**Nad tými druhá smrť nemá moci.**“ (Zjv 20, 6). Smrť však má moc nad inými, o ktorých sa vyššie povedalo: „**Ostatní mŕtvi neožili, kým sa nedovŕšilo tisíc rokov**“ (Zjv 20, 5), lebo za celú tú dobu, nazvanú tisíc rokmi, každý z nich, akokoľvek dlho žil v tele, nevrátil sa do života zo smrti, v ktorej ho držala bezbožnosť. Nevrátil sa, aby sa znovooživením stal účastníkom na prvom zmŕtvychvstani a aby druhá smrť nemala nad ním moc.

Milenarizmus (lat. „mille“ = tisíc)

Zdroj: <http://dkc.kbs.sk/> Katechizmus Katolíckej Cirkvi

Posledná skúška Cirkvi

675Pred Kristovým príchodom Cirkev musí prejsť poslednou skúškou,⁷⁶⁹ ktorá otrasie vierou mnohých veriacich.⁶²⁸ Prenasledovanie, ktoré sprevádza jej putovanie tu na zemi,⁶²⁹ odhalí „tajomstvo nepravosti“ v podobe náboženského podvodu, ktorý prináša ľuďom zdanlivé riešenie ich problémov za cenu odpadnutia od pravdy. Najväčším náboženským podvodom je podvod antikrista, to znamená určitého pseudomesianizmu, v ktorom človek oslavuje sám seba namiesto Boha a jeho Mesiáša, ktorý prišiel v tele.⁶³⁰

676Tento podvod antikrista sa už rysuje vo svete vždy, keď si niekto nárokuje splniť v dejinách mesiášsku nádej, ktorá sa môže uskutočniť iba mimo dejín, a to eschatologickým súdom. Cirkev odmietla túto falzifikáciu budúceho Kráľovstva aj v umiernennej podobe, známu pod názvom „**milenarizmus**“,⁶³¹ ale najmä v politickej podobe sekularizovaného, „vnútorne zvráteného“ mesianizmu.⁶³² [2425](#)

677Cirkev vojde do slávy Kráľovstva¹³⁴⁰ len cez túto poslednú Veľkú noc, v ktorej bude nasledovať svojho Pána v jeho smrti a v jeho zmŕtvychvstaní.⁶³³ Kráľovstvo sa teda neuskutoční dejinným triumfom Cirkvi⁶³⁴ na spôsob vzostupného pokroku, ale víťazstvom Boha nad posledným náporom zla,⁶³⁵ ²⁸⁵³ po ktorom zostúpi z neba Kristova nevesta.⁶³⁶ Božie víťazstvo nad vzburou zla bude mať podobu posledného súdu⁶³⁷ po poslednom kozmickom otrase tohto sveta, ktorý sa pomíňa.⁶³⁸

*II. Súdiť živých i mŕtvych*¹⁰³⁸⁻¹⁰⁴¹

678Po prorokoch⁶³⁹ a po Jánovi Krstiteľovi⁶⁴⁰ Ježiš vo svojom kázaní zvestoval súd v posledný deň.¹⁴⁷⁰ Vtedy vyjde na svetlo správanie každého⁶⁴¹ i tajomstvo srdca.⁶⁴² Vtedy bude odsúdená zavinená nevera, ktorá si nevážila Bohom ponúkanú milosť.⁶⁴³ Postoj k blížnemu odhalí, či niekto Božiu milosť a lásku prijal, alebo odmietol.⁶⁴⁴ V posledný deň Ježiš povie: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (*Mt 25, 40*).

679Kristus je Pán večného života. Ako Vykupiteľovi sveta mu patrí plné právo definitívne súdiť skutky a srdcia ľudí. Toto právo „získal“ svojím krížom. Aj Otec „všetok súd odovzdal Synovi“ (*Jn 5, 22*).⁶⁴⁵ No Syn neprišiel preto, aby súdil, ale aby spasil⁶⁴⁶ a dával život, ktorý má v sebe.⁶⁴⁷ Každý, kto v tomto živote odmieta milosť, už odsudzuje sám seba,⁶⁴⁸ ¹⁰²¹ dostane odplatu podľa svojich skutkov⁶⁴⁹ a môže sa aj naveky zatradiť, ak odmietne Ducha lásky.⁶⁵⁰

Zhrnutie

680Kristus Pán už kraľuje prostredníctvom Cirkvi, ale ešte mu nie je na tomto svete všetko podrobené. Víťazstvo Kristovho kráľovstva sa neuskutoční bez posledného útoku mocností zla.

681V deň súdu na konci sveta Kristus príde v sláve, aby zavŕšil definitívne víťazstvo dobra nad zlom, ktoré v priebehu dejín rastú spolu ako pšenica a kúkol’.

682Ked’ na konci čias príde oslávený Kristus súdiť živých i mŕtvych, odhalí skryté úmysly srdca a každému človekovi odplatí podľa jeho skutkov a podľa toho, či milosť prijal, alebo odmietol.

„Katechizmus (Katolíckej Cirkvi) publikovaný v r.1992 sa stal bestsellerom na svetovom knižnom trhu a potvrdzuje, aký veľký je dopyt po tomto literárnom žánri, ktorý by sa na prvý pohľad mohol zdať nepopulárny.“ (bl.Ján Pavol II. „Prekročiť prach nádeje“)

Chiliasmus (gr. „chílioi“ = tisíc)

Zdroj: <http://www.kbs.sk/?cid=1117289696>

***Posynodálna apoštolská exhortácia pápeža bl.Jána Pavla II. / „CIRKEV v EURÓPE“**

Nepotlačiteľná túžba po nádeji

10. Avšak - ako podčiarkli synodálni otcovia – „človek nemôže žiť bez nádeje: jeho život by bol odsúdený na bezvýznamnosť a stal by sa neznesiteľný.“ /18/ V snahe o nádej sa mnohí pokúšajú nájsť uspokojenie v krátkodobých a krehkých skutočnostiach. A tak sa nádej zúžená na priestor pozemského života, nedostupný transcencii, stotožňuje napríklad s rajom, ktorý sľubuje veda a technika, s rozličnými formami mesianizmu, so šťastím hedonistickej povahy sprostredkovaným konzumizmom, s imaginárnym, drogami umelo vyvolaným pocitom šťastia, **s mnohými formami chiliazmu**, s očarením východnými filozofiami, s hľadaním foriem ezoterickej duchovnosti a s rozličnými prúdmi new age. /19/

*Posynodálna apoštolská exhortácia pápeža bl.Jána Pavla II., patrí medzi **dokumenty**, ktoré sa spomínajú v dokumente: „Lumen Gentium“ č.25 (... z II.Vatikánskeho koncilu).

Učiteľský úrad biskupov

25. Medzi hlavnými povinnosťami biskupov vyniká hlásanie evanjelia.⁷⁵ Biskupi sú totiž hlásateľmi viery, ktorí privádzajú ku Kristovi nových učeníkov, sú aj autentickými učiteľmi, obdarenými Kristovou autoritou, hlásajú sebe zverenému ľudu vieru, ktorú treba veriť a aplikovať v morálnom správaní; vo svetle Ducha Svätého ju vysvetľujú, vynášajúc z pokladu Božieho zjavenia veci nové i staré (porov. Mt 13, 52) a pričiňujú sa, aby prinášala ovocie, a bedlivo bránia svoje stádo pred bludmi (porov. 2 Tim 4, 1 – 4), ktoré ho ohrozujú. Keď biskupi učia v spoločenstve s rímskym veľkňazom, nech im všetci prejavujú úctu ako svedkom Božej a katolíckej pravdy. Veriaci majú prijímať rozhodnutie svojho biskupa vynesené v Kristovom mene vo veciach viery a mravov a pridržať sa ho s nábožnou ochotou. Nábožnú ochotu vôle a rozumu treba však osobitným spôsobom prejavovať voči autentickému učiteľskému úradu rímskeho veľkňaza, aj keď nehovorí slávnostne (ex cathedra); a to tak, že sa jeho najvyšší učiteľský úrad s úctou uznáva a jeho výroky sa úprimne prijímajú, podľa jeho vôle a úmyslov, ktoré prejavil a ktoré vyplývajú najmä z povahy **dokumentov**, z častého predkladania toho istého učenia, ako aj zo spôsobu vyjadrovania.

Hoci jednotliví biskupi nemajú výsadu neomylnosti a sú rozptýlení po celom svete, ak sú spojení zväzkom spoločenstva medzi sebou a s Petrovým nástupcom –, ak sa pri podávaní svojho autentického výkladu zhodujú vo veciach viery a mravov na nejakom výroku ako definitívne záväznom, neomylné predkladajú Kristovo učenie.⁷⁶ A to je ešte zjavnejšie, keď zhromaždení na **všeobecnom**

cirkevnom sneme, sú pre celú Cirkev učiteľmi a rozhodujú vo veciach viery a mravov, a preto ich definície treba prijať s poslušnosťou viery.⁷⁷

Táto neomylnosť pri definovaní učenia vo veciach viery alebo mravov, ktorou božský Spasiteľ obdaril svoju Cirkev, má taký rozsah, aký je rozsah pokladu Božieho zjavenia, ktorý treba svedomite opatrovať a verne vykladať. **Túto neomylnosť má na základe svojho úradu rímsky veľkňaz**, hlava kolégia biskupov, keď ako najvyšší pastier a učiteľ všetkých veriacich v Krista, posilňujúci svojich bratov vo viere (porov. Lk 22, 32), s definitívnou platnosťou vyhlasuje učenie týkajúce sa viery alebo mravov.⁷⁸ Preto sa jeho definície právom označujú za nepozmeniteľné samy osebe, a nie

vd'aka súhlasu Cirkvi, keďže pápež ich vynáša pod vedením Ducha Svätého, ktorý mu bol prisľúbený v osobe svätého Petra, a tak nepotrebujú potvrdenie od nikoho iného ani nepripúšťajú odvolanie na inú inštanciu. Lebo vtedy rímsky veľkňaz nevynáša výrok ako súkromná osoba, ale vykladá alebo bráni katolícke učenie ako najvyšší učiteľ všeobecnej Cirkvi, osobitne vyznačený charizmou neomylnosti samej Cirkvi.⁷⁹ Neomylnosť prisľúbenú Cirkvi má aj kolégium biskupov, keď vykonáva najvyšší učiteľský úrad spolu s Petrovým nástupcom. A týmto definíciám nikdy nemôže chýbať súhlas Cirkvi pod vplyvom toho istého Ducha Svätého, vd'aka ktorému sa celé Kristovo stádo udržiava a zveľaduje v jednote viery.⁸⁰

Ked' teda rímsky veľkňaz – alebo biskupský zbor spolu s ním – definuje nejakú pravdu, koná tak v súlade so Zjavením, ktorého sa musia všetci pridržať a s ním sa zhodovať a ktoré sa neporušené prenáša písmom alebo ústnym podaním, a to zákonitou postupnosťou biskupov, no najmä starostlivosťou samého rímskeho veľkňaza, a ktoré sa v Cirkvi vo svetle Ducha pravdy sväto zachováva a verne vysvetľuje⁸¹. Rímsky veľkňaz a biskupi sa zo svojho úradu a pre vážnosť vecí vhodnými prostriedkami horlivo a bedlivo starajú o náležitý výskum a priliehavé ohlasovanie Zjavenia⁸², avšak neprijímajú nijaké nové verejné zjavenie ako zložku Božieho pokladu viery⁸³.“

Bl.Ján Pavol II. „Prekročiť prah nádeje“

„Koncil (II.Vatikánsky) bol potrebný ani nie tak kvôli tomu, ako to bolo v prvých storočiach, postaviť sa proti niektorej heréze, ale pre rozbehnutie určitého bipolárneho procesu ...“

„... nový Kódex (Kanonického Práva) bol jasnozrivou iniciatívou, ktorá šla v ústrety potrebám Cirkvi. Katechizmus bol nevyhnutný aj preto, aby sa celé bohatstvo Učiteľského úradu Cirkvi po druhom vatikánskom koncile mohlo nanovo syntetizovať a v istom zmysle aj prijať nové smerovanie. Bez katechizmu katolíckej Cirkvi by sa to nedalo dosiahnuť.“

Zdroj: <http://www.mkh.cz/mkel/celek.pdf> str.320 / „Obráťte sa“

Panna Mária – Don Steffano Gobbi / 13.5.1984 / Mariánske kňazské hnutie - MKH

„Ja som Matka viery, som verná Panna a dnes si musíte vyprosovať moju pomoc, aby ste zotrvali v pevnej viere preto vás pozývam poslúchať pápeža a nasledovať ho, lebo má Ježišom prisľúbenú neomylnosť“. Často sa modlite „Verím v Boha,...“, ako vaše obnovenie vyznania viery!“

Zdroj: <http://tajomne-mesto-bozie.meu.zoznam.sk/a3-zvazok/a6-kniha/>

**Ježiš Kristus – ct.sr.Mária z Agredy „Tajomné Mesto Božie“ III.zv; 6.kniha;11.kap.; č.477
Imprimatur: pp.Innocent XI.**

„Aby všetci mohli primerane napomáhať posväteniu údov tajomného tela Cirkvi, v ktorom všetci v najlepšom súlade a poriadku musia zaoberať svoje patričné miesta, ustanovím sviatosť svätenia kňazstva, oddelím a vyznamenám niektorých z ich členov zvláštnym stupňom svätosti a postavím ich nad iných veriacich ako vysluhovateľov sviatostí a svojich vyvolených kňazov. Hoci všetci svoju moc dostávajú odo mňa, predsa si prajem, aby im prichádzala skrze jedného z ich počtu, ktorý bude mojim vikárom a hlavou, ktorý bude zastupovať moju Osobu a jednať ako môj najväčší kňaz. **Jemu zverím kľúče od neba a všetci na zemi ho budú poslúchať.**“

3.falošné vízie a posolstvá o 1000-ročnom kráľovstve

1.Baxter (ová) K. Mary (protestantská cirkev) USA

(vízie pekla a neba str.40 / kapitola 20 Nebe)

[http://spiritlessons.com/Documents/a divine revelation of hell/Czech Boží Zjevení Pekla.pdf](http://spiritlessons.com/Documents/a%20divine%20revelation%20of%20hell/Czech%20Boží%20Zjevení%20Pekla.pdf)

<http://www.youtube.com/watch?v=wqtbyhkvRNk&feature=related>

2.Nemenovaná osoba (pokrstená katolíčka) Írsko

(posolstvo z 14.8.2011 o 1000 - ročnom kráľovstve)

<http://jezis-kristus-varovanie.webnode.sk/news/posolstvo-167/>

<http://jezis-kristus-varovanie.webnode.sk/>

3.“Abd-ru-shin“ Oskar Ernst Bernhardt (NEW AGE) Nemecko

(Falošné posolstvá o 1000 ročnom kráľovstve)

<http://www.silasvetla.sk/vestby.html>

<http://www.abdrushin.sk/posolstvo-gralu/>

Na tejto web.stránke <http://koniectsveta-obnovasveta.webnode.sk/falosni-proroci/>
môžete nájsť viac o falošných prorokoch a falošných božstvách.

V tomto liste - pod pojmom „falošné vízie“ sa nemá rozumieť, že ide o úplne klamstvo, ako keď niekto si vymyslí víziu a vedome klame, aby tak zavádzal ľudí do hriechu alebo len kvôli uznaniu, či nejakým výhodám; ani halucinácie, počas ktorých by v skutočnosti človek nič nevidel; ani sa nejedná o prorocký sen od Boha, ktorý by bol varovaním.

Pod týmto pojmom sa rozumie, že v niektorých prípadoch ide o skutočné vízie (aj keď rozdielne, čo sa týka videnia), počas ktorých človek bol na miestach (ako je nebo, peklo a iné...) alebo aspoň ich videl, či vnímal vnútorným zrakom - len s tým rozdielom, že počas týchto víziách nebol sprevádzaný Bohom alebo nejakým svätým, ale diablom, ktorý vzal na seba podobu Svätého.

Taktiež treba tomu rozumieť tak, že počas vízie (napr. pekla) človeku bolo zjavené z časti pravda, ale z časti aj klamstvo. Ako keď had (satan) Eve (v raji) povedal z časti pravdu, ale aj klamstvo. A tak podstata falošnej vízie nespočíva v tom, či bol alebo nebol vo svojich víziách na mieste zjavenia (peklo alebo nebo), ale akým duchom bol vedený, čiže v prípade falošnej vízie je to zlým duchom (diablom v podobe Svätého).

Falošné posolstvá u niektorých ľudí sú vnímané počutím prirodzeným sluchom a inokedy len vnútorným hlasom. V každom prípade ide o falošný hlas diabla, ktorý predstiera, že je Ježišom Kristom alebo z niektorých Svätých (z nebeského kráľovstva).

Taktiež je veľmi potrebné si uvedomiť, že vízie ako aj posolstvá sú natoľko falošné, že nemôže sa stať, aby niečo z toho bolo skutočne od Boha (Ježiša Krista a jeho svätých) a niečo od diabla. Buď je všetko od Boha alebo všetko od diabla, pretože Boh je ako dokonalé semeno (čisté Slovo Pravdy), ktoré padne do zeme (sveta), aby prinieslo úrodu (lásky), ale nie je ako pšenica alebo kúkoľ, ktorí sa tak miešajú, že raz sú na spálenie a inokedy na úžitok (porov. podobenstvo o rozsievачovi Mt 13,1-52)

Zdroj:

http://spiritlessons.com/Documents/a_divine_revelation_of_hell/Czech_Bozi_Zjeveni_Pekla.pdf

Baxter (ová) K. Mary / vízie pekla a neba str.40 / kapitola 20 Nebe

„Potom mi anděl ukázal jinou **planetu**, která přede mnou zářila jako veliké světlo, světlo o síle milionů hvězd. Všechno tam bylo nádherné a všude bylo velmi živo. V dále jsem viděla dvě hory z čistého zlata, zatímco poblíž mě byly dvě zlaté brány posázené diamanty a jinými vzácnými drahokamy. Věděla jsem, že tohle je ta nová země a že město, které leželo přede mnou v září, je Nový Jeruzalém, město Boží, které sestoupí na zem.

A potom jsem byla zpět na **naší staré zemi**, předtím, než ji pročistí konečný Boží oheň a připraví ji pro ten slavný Boží záměr. I tam jsem viděla Jeruzalém, hlavní město Milénia. A viděla jsem, jak lidé vycházejí z jeskyní a hor a jdou směrem k tomuto městu. Tady byl Ježíš králem, a všechny národy země mu přinášely dary a vzdávaly mu chválu. Ježíš mi dal výklad tohoto vidění. Řekl: „Brzy se vrátím a vezmu s sebou do nebe nejdřív spravedlivé mrtvé, a potom ti, kteří zůstanou naživu, budou se mnou uchvázeni do oblak.

Tahle oblaka nejsou tato zemská oblaka s deštěm, ale oblaka Boží slávy. Skutky apoštolské 1,9: „A to pověděv, ani na to hledí, vzhůru vyzdvižen jest, a **OBLAK** vzal jej od očí jejich.“ Skutky

apoštolské 1,11: „A řekli: Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? **Tento Ježíš, kterýž vzhůru vzat jest od vás do nebe, tak přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.**“ Matouš 26,64: „Od toho času uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží a **přicházejícího NA OBLACÍCH NEBESKÝCH.**“

Hned nato bude na zemi po určený čas vládnout Antikrist a bude veliké soužení, jakého nikdy nebylo ani nikdy znovu nebude. A potom se vrátím se svými svatými a Satan bude uvržen do bezedné propasti, kde zůstane po tisíc let. Během tohoto **tisíciletí** budu na zemi vládnout z Jeruzaléma. Až milénium pomine, Satan bude na krátkou dobu propuštěn a nakonec ho zničím jasně své přítomnosti. Stará země pomine. Hle, bude nová země a Nový Jeruzalém na ni sestoupí a budu kralovat na věky věků.“

Konfrontácia falošnej vízie

„Během tohoto **tisíciletí** budu na zemi vládnout z Jeruzaléma.“

- Text z daného kontextu vízie zrozumiteľne dáva na vedomie, že nastane doba, kedy Ježíš Kristus príde na túto zem (planétu) a bude vládnut' z Jeruzalema po dobu 1000 rokov.

„Až milénium pomine, Satan bude na krátkou dobu propuštěn a nakonec ho zničím jasně své přítomnosti.

- Z tohto textu môžeme vyrozumieť, že keď sa 1000 rokov pominie, satan príde z pekla na zem, ale potom ho Ježíš Kristus definitívne zničí (zavrhnú do večného pekla)

Stará země pomine. Hle, bude nová země a Nový Jeruzalém na ni sestoupí a budu kralovat na věky věků.“

- A nakoniec Ježíš Kristus obnoví zem i bude kralovať naveky.

Z celého kontextu vízie, ale hlavne z toho o 1000 ročnom kráľovstve môžeme vyrozumieť, že **Mary K.Baxter** bolo povedané o skutočnej a viditeľnej prítomnosti Osoby Ježiša Krista, ktorý bude vládnut' medzi ľuďmi, ešte pred jeho definitívnym príchodom (na konci sveta), čo je totožné s učením „Milenarizmu“ (Chiliasmus).

Pred týmto nás Ježíš Kristus varoval, keď povedal:

Úvod. – 1Keď Ježíš vyšiel z chrámu a odchádzal, pristúpili k nemu jeho učeníci a ukazovali mu chrámové stavby. 2On im však povedal: „Vidíte toto všetko? Veru, hovorím vám: Nezostane tu kameň na kameni; všetko bude zborené.“ 3Keď potom sedel na Olivovej hore a boli sami, pristúpili k nemu učeníci a spýtali sa ho: „Povedz nám, kedy to bude a aké bude znamenie tvojho príchodu a konca sveta?“

Znamená konca sveta. – 4Ježíš im odpovedal: „Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol. 5Lebo prídu mnohí v mojom mene a budú hovoriť: »Ja som Mesiáš.« A mnohých zvedú. 6Budete počuť o vojnách a chýry o bojoch. Dajte si pozor, aby ste sa neplašili. To musí prísť, ale ešte nebude koniec.

7Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu. Miestami bude hlad a zemetrasenie. 8Ale to všetko bude len začiatok útrap. 9Potom vás vydajú na mučenie, budú vás zabíjať, a všetky národy vás budú nenávidieť pre moje meno. 10Vtedy mnohí odpadnú a budú sa navzájom udávať a nenávidieť. 11Vystúpi mnoho falošných prorokov a zvedú mnohých. 12A pretože sa rozmnoží nepravosť, v mnohých vychladne láska. 13Ale kto vytrvá do konca, bude spasený. 14Toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec.

Znamenie konca Jeruzalema. – 15Keď uvidíte ohavnosť spustošenia na svätom mieste, ako predpovedal prorok Daniel – kto číta, nech pochopí: 16vtedy tí, čo budú v Judei, nech utečú do hôr; 17kto bude na streche, nech nezostupuje vziať si niečo z domu, 18a kto bude na poli, nech sa nevracia vziať si plášť. 19Beda ťarchavým ženám a tým, čo budú v tie dni pridávať!

Veľké súženie. – 20Modlite sa, aby ste nemuseli utekať v zime alebo v sobotu, 21lebo vtedy bude veľké súženie, aké nebolo od počiatku sveta až doteraz a už ani nebude. 22A keby sa tie dni neskrátili, nezachránil by sa nik; ale kvôli vyvoleným sa tie dni skrátiť. 23Keby vám vtedy niekto povedal: »Hľa, tu je Mesiáš« alebo: »Tamto je,« neverte. 24Lebo vystúpia falošní mesiási a falošní proroci a budú robiť veľké znamenia a zázraky, aby zviadli, ak je to možné, aj vyvolených. 25Hľa, hovorím vám to vopred. 26Keby vám teda povedali: »Hľa, je na púšti,« nevychádzajte; »Hľa, skrýva sa v dome,« neverte. 27Lebo ako blesk vzíde na východe a vidno ho až po západ, taký bude aj príchod Syna človeka. 28Kde bude mŕtvola, tam sa zhromaždia aj orly.

Druhý príchod Krista. – 29Hneď po súžení tých dní *slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoje svetlo, hviezdy budú padať z neba a nebeské mocnosti sa zachvejú.* 30Vtedy sa na nebi zjaví znamenie Syna človeka. *Všetky kmene zeme budú nariekať a uvidia Syna človeka prichádzať na nebeských oblakoch s mocou a veľkou slávou.* 31On pošle svojich anjelov za mohutného zvuku poľnice a zhromaždia jeho vyvolených zo štyroch strán sveta, od jedného kraja neba až po druhý.“

Pán a Boh - Ježiš Kristus – v Evanjeliu dva krát varuje, že **skôr ako príde na konci sveta (II.príchod Krista), najprv prídu takí, ktorí sa budú vydávať za Mesiáša, čiže za Krista Ježiša – samotného Boha Stvoriteľa.** Ježiš Kristus zrozumiteľne hovorí, že **pred svojim druhým a definitívnym príchodom nebude fyzicky a hlavne viditeľne prítomný na tejto zemi, aby sme s ním mohli žiť ako to učí Milenarizmus.**

Súkromné alebo verejné zjavenia Ježiša Krista na rôznych miestach sveta sú len čiastočným videním Ježiša Krista a to daným osobám, ktorým sa tieto zjavenia udiali po Ježišovom zmŕtvychvstaní a uskutočňujú sa až doteraz. **Avšak v žiadnom prípade nejde a ani nepôjde o vládu pod spôsobom, že by Ježiš Kristus mal vládnuť na zemi a už vôbec nie tak, že nikto nebude páchať hoci len všedný hriech.** Takáto vláda nastane, až vtedy, keď Ježiš Kristus definitívne príde vo svojej sláve, čo bude až po vláde antikrista (na konci sveta).

Záver konfrontácie

Vízia o 1000 ročnom kráľovstve zjavená osobe Baxter K.Mary je totožná s učením Milenarizmu (Chialiazmus) a preto nie len že, jej **vízia** je falošná (z časti pravda a z časti klamstvo), ale aj **osoba**, ktorá sa jej zjavila, nebola Osobou Ježiša Krista, ale diabol v jeho podobe.

2.Nemenovaná osoba (pokrstená katolíčka) Írsko

(posolstvo z 14.8.2011 o 1000 - ročnom kráľovstve)

Zdroj: <http://jezis-kristus-varovanie.webnode.sk/news/posolstvo-167/>

„Až potom budete ochotní nechať sa Mnou viesť, aby som vás mohol nasmerovať do Nového raja na Zemi, kde sa vy, vaše rodiny a vaši drahí budete môcť radovať zo šťastného života, ktorí vás na **1000 rokov očakáva**. Žiadna choroba, žiaden nedostatok potravín, žiadne trápenie. Len Láska v jej najčistejšej forme.“

Konfrontácia vízie

V tomto posolstve vidíme, že znova sa pojednáva o 1000 ročnom kráľovstve, ktoré máme očakávať (podľa týchto posolstiev) a dokonca poukazuje konkrétne na to, čo sa udeje počas tohto obdobia: „*žiadna choroba, žiaden nedostatok potravín...*“

Ak by Ježiš Kristus skutočne mal v pláne prísť na túto zem a vládnuť ešte pred svojich definitívnym príchodom, tak pochopiteľne by musel byť na zemi taký stav (stav bezhriešnosti), pretože Ježiš Kristus je už oslávený telom i dušou, takže hriech už nemá na neho vplyv, že by trpelo jeho fyzické telo, avšak nie je tak s ľuďmi. A aká by to bola vláda Božia na zemi, keby Boh netrpel a ľudia by trpeli? Ak sa niekto pýta: „Prečo by Boh nemohol urobiť tak, že by ľudia netrpeli?!“, nech si prečíta podobenstvá o kúkoli a pšenice.

Prečo nie je možné, že by pred definitívnym príchodom Ježiša Krista, bola doba (stav) bezhriešnosti (stav bez utrpenia)?!

Vysvetlenie podobenstva o rozsievачovi. – Mt 13, 18 Vy teda počujte podobenstvo o rozsievачovi: **19**Keď niekto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho, prichádza Zlý a uchytí, čo bolo zasiate do jeho srdca. To je ten, u koho bolo zasiate na kraji cesty. **20**U koho bolo zasiate do skalnatej pôdy, to je ten, kto počúva slovo a hneď ho s radosťou prijíma, **21**ale nemá v sebe koreňa, je chvíľkový. Keď nastane pre slovo súženie alebo prenasledovanie, hneď odpadne. **22**U koho bolo zasiate do trnia, to je ten, kto počúva slovo, ale svetské starosti a klam bohatstva slovo udusia a ostane bez úžitku. **23**A u koho bolo zasiate do dobrej zeme, to je ten, kto počúva slovo a chápe ho a ono prináša úrodu: jedno stonásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú.“

Podobenstvo o kúkoli medzi pšenickou. – **24**Predniesol im aj iné podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa podobá človeku, ktorý zasial na svojej roli dobré semeno. **25**Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, prisial medzi pšenicu kúkol' a odišiel. **26**Keď vyrástlo steblo a vyháňalo do klasu, ukázal sa aj kúkol'. **27**K hospodárovi prišli sluhovia a povedali mu: »Pane, nezasial si na svojej roli dobré semeno? Kde sa teda vzal kúkol'?« **28**On im vrazil: »To urobil nepriateľ!« Sluhovia mu povedali: »Chceš, aby sme šli a vyzbierali ho?« **29**On odpovedal: »Nie, lebo pri zbieraní kúkol'a by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu. **30**Nechajte oboje rásť až do žatvy. V čase žatvy poviem žencom: Pozbierajte najprv kúkol' a poviažte ho do snopov na spálenie, ale pšenicu zhromaždite do mojej stodoly.«“

Podobenstvo o horčičnom zrnku. – **31**Predniesol im ešte iné podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa podobá horčičnému zrnku, ktoré človek vzal a zasial na svojej roli. **32**Ono je síce

najmenšie zo všetkých semien, ale keď vyrastie, je väčšie než ostatné byliny a je z neho strom, takže prilietajú nebeské vtáky a hniezdia na jeho konároch."

Podobenstvo o kvase. – 33 Ďalšie podobenstvo im povedal: „Nebeské kráľovstvo sa podobá kvasu, ktorý žena vezme a vmiesi do troch mier múky, až sa všetko prekvasí."

Vysvetlenie podobenstva o kúkoli. – 34 Toto všetko hovoril Ježiš zástupom v podobenstvách. Bez podobenstva im nehovoril nič, 35 aby sa splnilo, čo predpovedal prorok:

„Otvorím svoje ústa v podobenstvách,
vyrozprávam, čo bolo skryté od stvorenia sveta."

36 Potom rozpustil zástupy a vošiel do domu. Tu k nemu pristúpili jeho učeníci a vraveli mu: „Vysvetli nám podobenstvo o kúkoli na roli." 37 On im povedal: „Rozsievateľ dobrého semena je Syn človeka. 38 Rola je svet. Dobré semeno sú synovia kráľovstva, kúkol' sú synovia Zlého. 39 Nepriateľ, ktorý ho zasial, je diabol. 40 Žatva je koniec sveta a ženci sú anjeli. 41 Ako teda zbierajú kúkol' a pália v ohni, tak bude aj na konci sveta: 42 Syn človeka pošle svojich anjelov a vyzbierajú z jeho kráľovstva všetky pohoršenia a tých, čo pášu nepravosť, 43 a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škripanie zubami. 44 Vtedy sa spravodliví zaskvejú ako slnko v kráľovstve svojho Otca. Kto má uši, nech počúva!

Podobenstvo o poklade v poli. – 44 Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a pole kúpi.

Podobenstvo o perle. – 45 Nebeské kráľovstvo sa podobá aj kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly. 46 Keď nájde veľmi cennú perlu, ide, predá všetko, čo má, a kúpi ju.

Podobenstvo o rybárskej sieti. – 47 A zasa nebeské kráľovstvo sa podobá sieti, ktorú spustia do mora a ona zachytáva všetky druhy. 48 Keď je plná, vytiahnu ju na breh, posadajú si, dobré vyberú do nádob a zlé vyhodia von. 49 Tak bude aj na konci sveta: vyjdú anjeli, oddelia zlých od spravodlivých 50 a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škripanie zubami.

Zakončenie. – 51 Pochopili ste to všetko?" "Áno," odpovedali. 52 A on im povedal: „Preto sa každý zákonník, ktorý sa stal učeníkom nebeského kráľovstva, podobá hospodárovi, ktorý vynáša zo svojej pokladnice veci nové i staré."

Sám Ježiš Kristus dáva odpoveď: Keď učeníci Ježiša Krista chceli odstrániť kúkol', Ježiš ich upozornil, že to nie je možné, pretože by s kúkol'om vytrhali aj pšenicu a dodal, že očistenie pšenice od kúkol'a nastane až na konci sveta, čiže jeho definitívnym príchodom. Tu Ježiš Kristus dáva zrozumiteľnú odpoveď, že nie je možné, aby pred jeho príchodom existoval stav bezhriešnosti, akú si predstavovali jeho učeníci a ako si predstavujú aj prívrženci Milenarizmu (Chiliazmus)

Záver konfrontácie

Vízia (posolstvo) zjavené tejto osobe je falošné z toho dôvodu, že sa stotožňuje s falošným výkladom o 1000 ročnom kráľovstve, čo je typické pre Milenarizmus (Chiliazmus)

3. Záznamy posledného rozhovoru Dr. Hüttera s Abd-ru-shinom. (NEW AGE) Nemecko

(Falošné posolstvá o 1000 ročnom kráľovstve)

Zdroj: <http://www.silasvetla.sk/vestby.html>

„V jednom marci začne konečne dianie, ktoré bolo oznámené prorokmi a v Biblii. Začne strašnou chorobou, ktorá sa objaví celkom náhle a v priebehu troch týždňov odstráni 2/3 ľudí. Až potom ľudstvo pozná, že stojí v Súde! Skôr to nevedelo! Ľudia budú pochybovať o spravodlivosti Božej, pretože budú odchádzať len tzv. „dobrí“ ľudia. Iba tí ľudia, o ktorých Kristus povedal, že „vlašní budú vyvrnutí“. Sú to všetko ľudské duše, ktoré sa nevyvinuli (duchovne), ľudia, ktorí nie sú dosť dobrí, aby mohli vstúpiť do **Tisícročnej ríše**, ale taktiež nie sú dosť špatní, aby klesli do rozkladu. Tí tzv. „dobrí“ ľudia, ktorí nie sú schopní zlého, pretože sú príliš vlažní, ktorí ale nerobia nič dobrého, pretože v nich nie je žiadna túžba po Svetle. Medzi týmito ľuďmi prepukne zúfalstvo, aké si nikto nevie predstaviť. „Ako to“ - budú kričať - „že Boh odvoláva zo Zeme len dobrých?“ Tisíce a tisíce budú páchať samovraždu. Ale lekári a vedci budú mať aj na to „vysvetlenie“. Je to nákazlivý bacil alebo vírus, ktorý sme doposiaľ neobjavili.

A tisíce a tisíce ľudí sa zbláznia - bude to vyvolaná žiarením Svetla. Taktiež v tomto prípade budú lekári tvrdiť, že sa jedná o vírus, ktorý napadol mozog. Ale žiadny lekár na svete nebude môcť pomáhať! Všetky ľudské duše, ktoré budú v tejto dobe odvolané, nebudú ešte stratené. Dostanú príležitosť dozrieť na iných planétach, než aj tam začne posledný Súd. Zem je jediná planéta, kde sa môžu stretávať ľudskí duchovia rôznej zrelosti. Sú ešte iné planéty, kde smú žiť. Zem je ale najdôležitejšia planéta, kde sa stretáva všetko žiarenie jednotlivých častí Stvorenia. Až tí vlažní budú vyvrnutí, ako hovorí Kristus - až potom začne konečný boj. Potom bude stáť po prvýkrát priamo proti sebe Svetlo a temno. A tento konečný boj bude trvať len niekoľko mesiacov.

Tu som sa zdesene opýtal: „Pozemských alebo duchovných mesiacov?“ Abd-ru-shin sa usmial nad takou ľudskou hlúposťou. „Pozemských mesiacov. Keby sa jednalo o duchovné mesiace, nebol by žiadny ľudský duch schopný prežiť **Tisícročnú ríšu v pozemskej podobe.**“

Nemôžem vám opísať tú hrôzu; ktorá potom v celom ľudstve vypukne. Potom bude viditeľne všetko ľudstvo bez Božej pomoci. Bude to doba o ktorej sa hovorí, „že Boh zahľadá svoju tvár“. Ale každý veriaci môže s dôverou prechádzať touto dobou - svätou dobou. Boh je s každým človekom, ktorý je dobrej vôle a každému človeku sa pomôže tou mierou, akou sa otvorí Svetlu. Ešte aj potom sa stratí veľa ľudí, ktorí ešte mohli byť zachránení. Títo ale neboli v poslednej chvíli dosť bdeli, a naopak, mnoho ľudských duchov bude zachránených, ktorí už boli stratení, ale záchranná túžba im pomôže a svetlí pomocníci ich budú môcť pozdvihnúť. Poslednú fázu súdu vykoná temno samo; tretia svetová vojna so svojimi hroznými zbraňami by túto Zem celkom zničila tak, ako kedysi Atlantídu. Ale Boh potom zasiahne sám! Ale vy, ani žiadny človek nemusí klesať na myslí. Boh neopúšťa nikoho, je to naopak. Ľudia sa od Boha odvrátili a preto On nemôže pomôcť. Chodte pevne vpred. Moja láska k mojim verným pomáha všetkým, ktorí mňa hľadajú.“

Konfrontácie posolstva

„Ľudia budú pochybovať o spravodlivosti Božej, pretože budú odchádzať len tzv. „dobrí“ ľudia. Iba tí ľudia, o ktorých Kristus povedal, že „vražní budú vyvrhnutí“. Sú to všetko ľudské duše, ktoré sa nevyvinuli (duchovne), ľudia, ktorí nie sú dosť dobrí, aby mohli vstúpiť do **Tisícročnej ríše**, ale taktiež nie sú dosť špatní, aby klesli do rozkladu.“

Tu som sa zdesene opýtal: „Pozemských alebo duchovných mesiacov?“ Abd-ru-shin sa usmial nad takou ľudskou hlúposťou. „Pozemských mesiacov. Keby sa jednalo o duchovné mesiace, nebol by žiadny ľudský duch schopný prežiť **Tisícročnú ríšu v pozemskej podobe.**“

V tomto (3.poslednom) posolstve o 1000 ročnom kráľovstve znova je vidieť, že duch tejto osoby rovnako vedie k záveru, **aby sme očakávali pozemskú vládu, v ktorej bude vládnuť Kristus, ešte predtým ako príde definitívne na konci sveta.** Aj keď konkrétne v tomto posolstve sa nepíše o ostatných udalostiach ako je doba antikrista alebo koniec sveta, predsa sa o tom píše v jeho ďalších posolstvách. Tam je vidieť, že po tomto 1000 ročnom kráľovstve sa očakáva ešte doba antikrista a až potom koniec sveta (definitívny príchod Ježiša Krista)

Znova ide o pozemskú vládu s dobou 1000 rokov a nie len symbolické číslo (vyjadrujúce život Cirkvi) ako to je v skutočnosti myslené v Božom Slove (vysvetlivky zo Svätého Písma)

Záver konfrontácie

Vízie (posolstvo) tohto človeka: „Abd-ru-shin“ (Oskar Ernst Bernhardt) je falošné, pretože je totožné s učením Milenarizmu (Chiliasmus). Jeho posolstvo nie lenže zavádza ľudí na falošnú nádej pre falzifikáciu 1000 ročného kráľovstva – istého druhu pseudomesianizmu, ale čo je najhoršie, pripravuje ľudí na prijatie antikrista za Spasiteľa sveta (Ježiša Krista). Toto je zámer ducha týchto posolstiev, aby tak zvedli, čo najviac ľudí.

**Svedectvo o človeku, ktorý bol falošným prorokom,
tiež prijal posolstvo o 1000-ročnom kráľovstve,
ale Ježiš Kristus a Panna Mária zmenili jeho život**

Na Slovensku bol jeden z falošných prorokov, ktorý vo svojich víziách takisto prijal posolstvo o 1000 – ročnom kráľovstve. Rovnako veril (ako spomínaní falošní vizionári), že sa jedná o pozemskú vládu Ježiša Krista, ktorá sa uskutoční ešte pred definitívnym príchodom Ježiša Krista (na konci sveta). V tejto falošnej nádeje veril, že Boh nám takouto udalosťou dáva ešte jednu možnosť, aby až príde na konci sveta, tak sme mohli zažiť, aké to je žiť s Bohom v dokonalosti.

***Dôvody falošných prorokov sú rôzne, ale podstata je stále tá istá a to, že očakávajú pozemskú vládu Ježiša Krista, ktorý príde ešte pred definitívnym príchodom (na konci sveta)**

Po 3 rokoch skúseností v tomto začarovanom kruhu falošných vízií mu Boh so svojimi svätými dával vnuknutia (upozornenia), že jeho vízie ako aj posolstvá sú falošné, avšak ako to už býva u takých ľudí – ešte to nedokázal rozlíšiť a jeho presvedčenie bolo stále na opačnej strane.

Až na konci, keď sa rozhodol, že svoje vízie (posolstvá) overí cez pravých prorokov, Duch Svätý mu dal spoznať pravdu. Najprv to bolo napomenutie skrze pravých prorokov v Dechťiciach a nakoniec v Medjugorí. **Aj keď nedostal priamu a výslovnú odpoveď od Pána Ježiša Krista a Panny Márie, predsa v Medjugorí sila Ducha Svätého sa ho tak zmocnila, že falošné vízie (posolstvá) už prestal prijímať, vyspovedal sa ... a navyše** – v niektorých zjaveniach (posolstvách) od iných falošných prorokov, ktoré dovtedy považoval za pravdivé – **spoznal toho istého falošného ducha, akého prijímal aj on (... ktorých sa pridržiaval ešte počas svojich falošných vízií).**

Od toho času sa nie lenže zriekol svojich falošných posolstiev, ale aj iných falošných prorokov a bolo mu dané, správne pochopiť výklad 1000 – ročného kráľovstva (zo Zjavenia Jána) Pochopil, že toto kráľovstvo správne vysvetľuje katolícka Cirkev, keď upozorňuje na falošné učenie milenarizmu (Chiliazmus) a považuje toto 1000 – ročné kráľovstvo za obdobie Cirkvi a krstu na zemi, ktoré nastalo príchodom (narodením až zmŕtvychvstaním) Ježiša Krista.

Poznámka na záver tohto svedectva: zaujímavosťou u tohto človeka (...keď bol ešte falošný prorok) ako aj u iných falošných vizionárov je to, že nepoznali falošných prorokov, takže ani nemohli porovnať svoje posolstvá (vízie), aby tak zistili, či nežijú v bludoch. Museli sa spoliehať na iné kritériá, čo je ťažké na rozlíšenie proroctiev. A keďže sa rozhodli šíriť svoje posolstvá bez tohto porovnania ako aj skúmania cirkevných znalcov, tak sa nechali viesť falošným duchom.

Všimnite si ešte jednu skutočnosť: falošní vizionári (u protestantských cirkvách) ako sú Baxter K.M., Weise Bill, Wilkerson David, a ďalší iní ... hovoria, že keď im Boh zjavil nejakú víziu – tak ich viedol k pokániu, čo považujú za dielo Boha. Zjavil im hriechy ako napr. rôzne formy okultizmu, či závislosti na drogách, alkohole, alebo aj nezáujem o cirkev, či dokonca ľahostajnosť k svetovým udalostiam ako sú slobodomurári atď.... **Čo môže byť aj od dobrého, avšak na rozlíšenie pravosti to nestačí, pretože keď ich porovnáme s katolíckymi falošnými prorokmi ako napr. Kamm Wiliam, Jozef L., Milan A. a ďalší iní... tak aj im rovnako duch ukázal hriechy a dokonca ich viedol k svätej spovedi, ale v čom sa líši skutočné pokánie od falošného?**

Svätá spoveď, ale zo všetkých ťažkých hriechov!

Dôkazom pravosti zjavenia nie je to, že duch vízie ukazuje vizionárom ich hriešnosť a dokonca ich vedie k zrieknutiu sa ... k svätej spovedi (s čiastočných ťažkých hriechov), ale úmysel s akým to robí !!! Ved' to isté robia aj pohanovia, keď vyčítajú hriechy iným a kážu im konať pokánie, ale sami tak nerobia.

A prečo je najdôležitejší úmysel s akým prichádza duch vízie?

Pretože skutky človeka, aj keď ukazujú čiastočné pokánie - nie sú dôkazom pravosti zjavenia ako ani skutky pápeža nie sú dôkazom jeho neomylnosti v záležitostiach viery a mravov.

Tak ako dôkaz neomylnosti pápeža je Boží zámer viesť Cirkvi v neomylnosti Božej, tak aj **duch vízie musí mať tento zámer (úmysel), čiže musí viesť daného vizionára k pravému pokániu a to k úplnému zrieknutiu sa všetkých ťažkých hriechov**, pretože práve tým sa zjednotí aj s učením Ježiša Krista a jeho zástupcu na zemi (pápežom) – učením Cirkvi.

Takže nakoniec **rozlišovanie zjavení ako aj skutočné pokánie treba hľadať nie len v posolstvách, ale aj v zámere, s akým boli zjavené.**

Napr. u protestantských víziách ich duch viedol len k odvráteniu sa od niektorých ťažkých hriechov, čo sa týka vyznávania ich cirkvi, ale neuviedol ich k sviatosti pokánia-zmierenia-svätej spovedi, čo je nevyhnutné k spaseniu – na vstup do nebeského kráľovstva.

U katolíckych víziách ich duch viedol k obráteniu a dokonca aj k svätej spovedi, alebo poslušnosti voči pápežovi, ale toto všetko bolo len prázdny slovom (len navonok), pretože v skutočnosti posolstvo o 1000-ročnom kráľovstve protirečilo učeniu pápežov ako aj učeniu Kristovej Katolíckej Cirkvi (viď. prípad Milenarizmu)

Takisto aj u falošných vizionárov, ktorí vyznávajú ideológiu NEW AGE je typické, že v posolstvách sa nenachádza úplná jednota s neomylným učením pápežov a učiteľským úradom Cirkvi. Táto nejednota je výsledkom iných ťažkých hriechov, ktoré títo vizionári majú a tak sa to nakoniec prejaví tým, že podľahnú diabolskému pokušeniu i prijímajú falošné vízie (posolstvá) za autentické.

Najčastejším ťažkým hriechom je práve ich ľahostajnosť voči falošným prorokom. Keď spoznáte viac myslenie falošných prorokov, môžete vidieť, že sú to ľudia, ktorí sa ešte nezriekli mnohých falošných vízií a prorociet. Vidieť to aj na ich posolstvách, ktoré sú si veľmi podobné aspoň vyznaním ako napr. v prípade 1000 – ročného kráľovstva. Všetci títo falošní vizionári sa ešte nezriekli konkrétne tohto ducha, ktorý ich navádza na jedno svetové impérium a tým je vláda

antikrista. Aj keď tvrdia, že odmietajú vládu antikrista, predsa nedokážu rozlíšiť falošné zjavenia od pravých, pretože sa ešte stále nezriekli neposlušnosti a nejednoty voči Duchu Cirkvi Kristovej.

Tento odpor pramení aj z pýchy, ktorá ich ovláda, aby sa mohli ospravedlniť za predošlé hriechy alebo byť vodcami veriacich, ale ako hovorí Písmo Sväté: „stanú sa vodcami slepých a obaja padnú do jamy!“ **A tak ostávajú na rozlíšenie zjavení tieto kritériá:**

- Sú zjavenia v súlade s Evanjeliom Ježiša Krista a jeho Slovom, ktoré vychádzajú z Božích úst? (napr. Sväté Písmo alebo iné pravdivé posolstvá - zjavenia Svätých)
- Sú zjavenia (vízie-posolstvá-proroctvá) v zhode s učením Kristovej Katolíckej Cirkvi? (najmä s učením pápežov a oficiálnymi dokumentmi Cirkvi)
- S akým zámerom (úmyslom) boli vízie zjavené? (musí privádzať človeka k úplnej jednote s Kristovou Katolíckou Cirkvou, ale zároveň jej nesmie protirečiť)

Prečo diabol chce, aby ľudia verili Milenarizmu (Chiliazmus)

Keď ľudia príjmu falošné učenie milenarizmu, **diabol príde v osobe človeka (antikrist) hovoriac o sebe, že je Mesiáš (Kristus Ježiš) a tak tí, ktorí veria milenarizmu, príjmu antikrista za Krista, v domnienke, že je pravý Ježiš Kristus, ktorý má prísť ešte pred koncom sveta.** Takto diabol zvedie mnohých a nebudú pripravení na nasledujúci príchod pravého a skutočného Mesiáša – Ježiša Krista (na konci sveta)

Proti námietkam tých, ktorí si myslia, že diabol by tým išiel proti sebe

Na konci sveta (čo nie je ďaleko) príde Ježiš Kristus, aby zvrhol diabla do pekla na večnosť, takže diabol už nebude môcť získať pre seba viac duší. **Ešte pred príchodom Ježiša Krista najprv vystúpi antikrist verejne (zámerne hovorím vystúpi a nie, že príde, pretože už je vo svete – „Lord Maitreya“** <http://koniectsveta-obnovasveta.webnode.sk/antikrist/>, ale ešte predtým celý svet spozná, že Ježiš Kristus je jediný Mesiáš – pravý Boh a Spasiteľ sveta.

Stane sa to pod vplyvom **Veľkého Varovania a Zázraku**, kedy každý človek spozná svoju hriešnosť, ale zároveň príjme Božieho Ducha, aby spoznal pravdu o Bohu.

<http://koniectsveta-obnovasveta.webnode.sk/varovanie/>

Keďže každý spozná Ježiša Krista ako pravého a jediného Boha, **celý svet nebude hľadať svojho Boha v iných náboženstvách, ale jedine v Kristovi Ježišovi.**

Diabol (antikrist) toto vie a preto jeho jedinou možnosťou ako získať duše pre seba alebo aspoň priviesť duše do hriechu – **bude predstierať, že on je Mesiáš (Kristus Ježiš).**

A ako to docieli?

Takým spôsobom, že bude robiť zázraky podobné tým, ktoré robil Pán Ježiš a **zneužije myslenie tých, ktorí vo svojom srdci budú stále prechovávať učenie Milenarizmu.**

A tak nakoniec ostáva viera, nádeja a láska, no najväčšia z nich je láska k Bohu a k pravde, ktorá nám bola neomylné zjavená ako proroctvo do dnešných čias:

676Tento podvod antikrista sa už rysuje vo svete vždy, keď si niekto nárokuje splniť v dejinách mesiášsku nádej, ktorá sa môže uskutočniť iba mimo dejín, a to eschatologickým súdom. Cirkev odmietla túto falzifikáciu budúceho Kráľovstva aj v umiernennej podobe, známu pod názvom „**milenarizmus**“,631 ale najmä v politickej podobe sekularizovaného, „vnútorne zvráteného“ mesianizmu.632 [2425](#)

Zdroj: <http://dkc.kbs.sk/> **Katechizmus Katolíckej Cirkvi**

„Vydanie nového **katechizmu katolíckej Cirkvi** uisťuje a utvrdzuje vo viere tých, čo sú dezorientovaní teologickým kvasením týchto rokov, vracia sa k pôvodným zdrojom viery **a ukazuje tak cestu tým, čo poblúdili, nasledujúc falošných prorokov.**“

„Boží plán, desatoro pre tretie tisícročie“
Blahoslavený Ján Pavol II.